

אזכרו של אהק יואל ז"ל

אהק יואל

ז"ל

יואל להק

בשנת 1948 היה קיבוץ מעין ברנך נקודה קטנה וצעירה על מפת הגליל, סמוך למפגש הגבולות של סוריה ולבנון. כאשר החמירו המאורעות, לקראת סיום המנדט הבריטי, פונו החברות שהיו בחודש האחרון של הריונן, אל הקיבוץ השכן והוותיק כפר גלעדי. אבל הסורים הפציצו דווקא את כפר גלעדי ולא את מעין ברנך.

כך, כאשר דינה, שהייתה בין אותן בחורות הרות, קפצה לתוך חלל בטחון בעת אותה הפצצה מן האוויר, כבר הש יולי, והוא עוד ברחם אמו, את זעזועי המלחמה. כעבור ימים אחדים, ב-20 ביוני 1948, נולד יולי בטבריה. הוא נקרא על-שם אבי ז"ל - בן זכר ראשון אחרי תשע נכדו במשפחתי. ב-1949 הצטרפנו לבית-הרות. יולי גדל בחברה מוצלחת של ילדים, ועבר איתם את שנות הגן, את בית-הספר בכפר-ויחקין ואחר-כך את בית-הספר התיכון שעל-יד מודשת רופין. יולי היה שקדן בלימודים והצליח יפה בבחינות. יחד עם זה, היה פעיל בספורט ובשאר הפעילויות של בני גילו. אהב להשתתף בהצגות, וכילד קטן השתתף בהצגת הילדים "הנזל וגרטל" בבית-העם בכפר-ויחקין בתפקיד של הנזל.

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

בלטה אצלו השאיפה להצטיין בעיסוקיו. על אופיו בילדותו יעידו דבריו של החבר האחרון בטיול שנשחה כיחחו אז. שם בארץ "ליולי יש כישורים של מנהיגות". כעבור שנים, הובחנה חכונה זו גם על-ידי מפקדיו בצבא. בשירותו הסדיר עבר קורס קצונים קרביים והיה למפקד מוצב על-יד תעלת סואץ במלחמת ההתשה. (לפני כן במלחמת ששת הימים, השתתף בפריצה ורומית לעזה, ובסיום הקרבות ברמת הגולן).

אחרי שירותו הסדיר בצבא, חזר יואל למשק ועבד בעיקר בפרדס. כאן לא מצא סיפוק. נראה היה שחסרו לו אתגרי האחריות שטעם בקצין בצבא. לפעמים דיבר על רצון לעבוד במשהו בעל אופי של שירות לאומי. זמן מה קשב להתגייס למשמר הגבול.

זה מכבר הייתה לו תודעה פוליטית מפותחת למדי, והחל משנוחיו האחרונים בתיכון הירבה לנהל איתי שיחות וריכוחים על פוליטיקה. מלא שאר-רוח ובטחון של נעורים, הוא נדתע מהאפשרויות של עבודות היום-יום בפרדס. לעצה "סבלנות! עוד יבוא זמנך לגהל את הפרדס!", לא שעה.

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

לא עברו חודשים רבים והוא הודיע לנו, שמצא חפיקד שבמסגרתו למצא את מבוקשו: שירות הבטחון הכללי. אחרי מבחני הקבלה לעבודתו החדשה, נשלח יולי ללימודים למשך כחצי שנה, ובסיום הלימודים החגור שבוע ימים אצל משפחה ערבית בגליל, לשם לימוד אורח החיים הערבי ממקור ראשון, ושיפור השפה הערבית אותה למד. הוא התחבב על המשפחה עד כדי כך, שכעבור זמן קצר הגיע לידי מכתב מאחד מבניה, שביקש לבוא ולהתארח אצלו בבית-חרות בהמשך לידידותם. עקב סודיות עבודתו, לא היה זה רצוי, וכדי לקטוע את ההיכרות, יצא יולי ממנוכתו על-ידי המצאח סיפור על נסיעה בימים קרובים ללימודים ממושכים בחו"ל.

את עבודתו הבטחונית החחיל יולי בעזה בשנת 1970. זאת הייתה תקופה סוערת בעיר ובכל הרצועה. מעשי-חבלה, פיגועים בנפש והיתקלויות החרשו כמעט מידי יום. בעיירות ובמחנות הפליטים התארגנו קבוצות מחבלים חדשות לנקרים, מצוידים באמצעי לחימה ששרדו מחקופת השלטון המצרי. בחשיפה, בהתחקות ובלחימה נגד המחבלים בעזה היה יולי מעורב מקרוב יום יום במשך תקופה ארוכה.

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

באנו לכאן היום, חבריך לעבודה בשירות, בני המשפחה, חבריך לנשק בצה"ל ורבים מידידיך, כדי להפרד ממך, יואל, בדרכך האחרונה. היום, לאחר מותך, כבר יודעים רבים על זהותך, על השתייכותך - יודעים אפילו כתובתך, זו שהיה חקוקה כאן, על קברך, לדורי דורות ותמיד שנפלת במבצע "שלום הגליל". עם זאת, רק את הכתובת האילמת הזו ידעו, ואילו פרק נכבד במסכת חיך הקצרים ישאר עלום ונסתר, כי נמנית, יואל, כדברי המשורר, "על לוחמי הסתר, אנשי הסוד והסכנה", היית מן החיילים הנלחמים כל יום, כל השנה.

היית מן הנועזים והאמיצים שבחוננו, לא חדל לחפש אתגרים - במערכות צה"ל, במערכה על עזה, בהתישבות חלוצית בבקעת הירדן וגם במערכה האחרונה, בה נפלת.

מלחמת "שלום הגליל" לא הייתה מלחמתו הראשונה של יואל נגד הטרור והמחבלים. בראשית 1970 הגיע יואל לרצועת עזה כדי לקחת חלק באחת המערכות הקשות של עם ישראל נגד הטרור. זכורני, שהססנו תחילה למסור לו תפקיד קשה שהיה פנוי באותה עת. אמנם ראינו לפנינו בחור וציני, חכם ומהיר החלטה, אך פני תינוק היו לו; כלום יעמוד לו כוחו בתופת המשתוללת?

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

יואל קיבל את התפקיד ועמד בו. הוא ביצע אותו מעל ומעבר לנדרש מאדם רגיל ; באוג' 1970, חצי שנה לאחר בואו לעזה, הותקפה מן המארב, בכניסה לעיר, מכונית בה נסעו יואל ואחרים ונזרק לעברם רימון יד. יואל זינק יחידי, עם אקדח שלוף אחרי המחבל, השיגו ופגע בו. רק אנשים ספורים הגיבו ונהגו בצורה כזו. בכך נתאשרה באופן ממשי ההערכה שהיתה לנו אודותיו ; "עומד יפה במצבי לחץ - במצבים בלתי שגורתיים יפעל בהחלטיות". כזה היה האיש. והיה ארוע נוסף בו סייע לחלץ אותנו ממצב קשה באחד מפרדסי הרצועה, כאשר שוב הפעיל נשקו ביעילות ובאומץ ; והיו עוד ארועים רבים, הרבה ימים ולילות - מסכת גדולה ארוכה ועלומה.

משנרגעה הרצועה, ביקש יואל ללמוד באוניברסיטה-רצה להעניק משהו לעצמו - כפי שאמר לנו ובמשך שנים אחדות שילב עבודה בלימודים אותם סיים בהצלחה. יואל שב לעבודה מלאה והחל שוב נחיפוש אחר אתגרים. בספט' 1976 ביקש לשחררו מהשרות כדי לצאת להתישבות וכך כתב לנו בבקשתו:-

"החלטתי לנסות להשתלב במסגרת התישבות חדשה בבקעת הירדן, אשר אני רואה

דברים לזכרו של אהרן יואל ז"ל

בה, אחגר אישי, דרך חיים ומשימה לאומית כאחד".
נענינו לו והוא יצא לבקעת הירדן, לנסות להקים שם בית - יצא לשם למרות שיכול היה לבחור אחרת.
באחרונה, חכנן יואל להקים בית, כאן באיזור הפורח הזה. הוא קיווה להגיע סוף סוף אל המנוחה ואל הנחלה. אך עם תחילת מבצע "שלום הגליל" לא נתן לנו יואל מנוח - "סתם כבר יגייסו אותי?", חזר ושאל מדי יום, חושש שהאתגר הזה ישמט מידינו, ולא כך היה, למערכה זו, האחרונה, יצא באותה נחישות ואותה רוח - יצא ונפל בה בעת מילוי תפקידו.

לאילנה, לילדים, להורים ולבני המשפחה,

אני יודע שמילים אינן מנחמות, אבל אני יכול להבטיחכם שנזכור את יואל יקירכם, כאחד מטובי אנשינו, ישר וטהור, מן האמיצים והנועזים, כאלה המהווים נכסי צאן וברזל לעם לוחם ויוצר השואף לשלום.

י ה י ז כ ר ו ב ר ו ר .

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

I - 2 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1

קשה לדבר ולחשוב על יולי במונחים של זמן עבר. הרי הוא אחד משלנו, שגדל אתנו מאז שאנו זוכרים את עצמנו, עבר אותו מסלול של כולנו בני המקום, חווה את חוויותינו. יולי בלט תמיד בצניעותו, בחיוכו התביב והבידשני. בעצם, נשרוצים לספר על יולי, נוכחים לדעת שתמיד שמר סוד, הסתיר את מעלליו - ואולי אופיו זה הכסיר אותו לחסידיו הבטחוניים החסויים. כל דבר כיסה בחיוך, ומתחת לחיוך ולפני החינוך התמימות הסתתר עולט ומלאו. יולי היה תמיד נועז, קר רוח, יסודי ומסור ועם זאת לא טמן ידו בצלחת בכל הנוגע לתעלולי בעוררים.

כשהיינו ילדים היתה חרות מפורסמת בהצגות שהעלתה. חיים, טביים את יולי ב"בגדי המלך החדשים" וגי"הנזל וגרטלי" זוכר באלו קשיים נתקל כשניסה לשכנע את יולי שבתור הנזל הוא מוכרח להתזיק ידיים עם אורה. רק אחרי שכנועים אין סופיים הוא איכשהו הושיט לה יד ומיד משך חזרה בביטחות, חס וחלילה לא רגע מעל לדרוש.

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

יולי צמח בינינו - בייט , חנוכת הנוער, חנוך בקייטנות הזכורות
לטוב שלנו, גיוס לצנחנים, לימודים. ושוב יולי בייחוד האפייני לו -
מנה לשירות בטחוני מסוג אחר - כזה שלא נגמר לעולם, אבל שאי אפשר
להתגאות בו בין החבריה ולספר על מעללי הגבורה. טוב - השקט הנפשי,
מעולם מלא וגדוש מאחורי חומת שתיקה וחיוך.

כשפרש מן השירות, חזר לאהבה הראשונה - עבודת האדמה. גם הפעם
בחר בדרך שאינה בדיוק שגרתית ונוחה - הליכת למושב חדש בבקעה.
אך הטרשים היו חזקים ויולי שב הביתה עם אילנה וחילדים, כאן נסגר המעגל
שוב יולי לא שגרתית - לא רץ לתעשייה, אלא משקיע את נשמתו בחקלאות בפרדס.
כששאלתי את אנשי הפרדס מה הם יכולים לספר ולהוסיף, אמרו - אין מה לספר,
בשבילנו יולי עדיין קיים, הוא אתנו יום יום, הוא חי ונושם וממשיך.

דברים לזכרו של אהק יואל ז"ל

המעגל נסגר לא רק בשיבה הביתה, אלא גם באופן ספציפי בהענותו של יולי לקבל על עצמו את ריכוז הקייטנה, שפעם היה חניך בה, וכמו כל דבר, גם דבר זה אירגן ביסודיות האפיינית לו. ההנאה של הילדים תמיד כאלף מונים על האהבה והמאמצים שהושקעו כדי שהמפעל יצליח. ועתה, המפעל שמש לנו יד זכרון והנצחת זכרו של יולי,

אילנה והילדים, דינה וקלי וכל המשפחה - אין לנו ביחומים, לא נרבה מלים כי כך אהב יולי - את השקט הפנימי ולא את החיצוניות שבמלים. תמיד נזכור את תיוכו המבויש ונדע את גודל התמורה שיכול היה יולי לתרום לכולנו, ונחוש את גודל האביזה שלכם ושלנו. אולי רק זאת לנחמה לכם - במשפחה אחת גדולה אתם, במשפחה שהזכור את הילד שצמח ובגר בתוכנו. יחי זכרו ברוך.

כתבה,

אלי אלוני

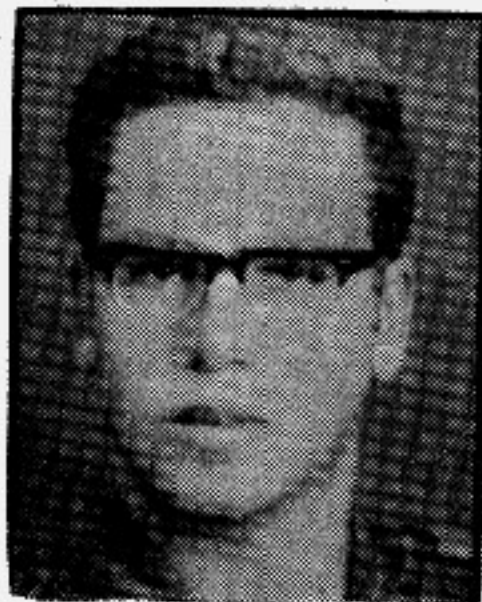
יואל להק – מופנם ומיודד עם רבים

ברסיטה בתל-אביב מזרחנות ועם תום לימודיו התיישב עם משפחתו במושב פצאל. לפני כשנתיים שב למושב בו גדל ושבו חיים הוריו – בית חרות.

הוא הצטיין בכשר ארגון וניהול. „הוא היה אהוב על כולם, מופנם אך מיודד עם רבים, אב ובעל למופת”. אמרה אשתו אילנה, מרכז המשק ב־בית-חרות, אריה וינגרד שגדל יחד עם יואל וזכר אותו כ„מנהיג הכתה”. „הוא בלט בטוילים, בספורט, בהצגות”, אמר. מרכז המשק סיפר כי יואל הפיח חיים בענף הפרדס במושב, שעד בואו קפא על שמריו. „הוא הכניס שינויים וחשיבה חדשה ועמד

סין יואל להק מבית-חרות, איש משרד הבטחון, נהרג בצידון בעלות ריכוזו על מוקש. לאחר שנהרג שאל אורה, בנו בן השבע: „למה לא גמרו את המלחמה קצת קודם, לפני שאבא נהרג?”

יואל בן 34, נשוי ואב לשלושה, נולד בקיבוץ מעין ברוך וגדל במושב בית-חרות שבעמק חפר. הוא התחנך בבית-הספר התיכון האיזורי „רופין”. בשירותו הצבאי שירת לקצין צנחנים ואחריכך בקבע. ב־1973 למד באוני-

להתחיל בתפקיד של מרכז מערך ה־מיון החדש במטעים”, סיפר. (תלמה פרויד)

שירים לזכרו של אהק יואל ז"ל

קינה - במלאות שנה לנפילתו של יולי .

לכבודם של השכולים , באשר הם .

והזמן

לא עשה את שלו .

הימים

כמים זרמו -

אך היום ההוא

נחרט בסלע .

הזעם והזוועה

בשמי תמוז -

עדיין .

מאז ואילך

צל ענן

על שדות הקייץ .

איך נעלמו עלומים

בעיצומם ו

כך מסתיים

שכיל בשדה, האסור להוביל

למקום כלשהו, ופחאוס

הבלים ו לא כלום ו

קֶלֶם של נצח .

קֶלֶם של דם .

ואכן, הקו החוצה בין

היש והאין

נעלם .

העובדה היא עובדה. וזה לא ייתכן .

שירים לזכרו של אהק יואל ז"ל

הוא יושב במטבח.
הוא שותה קפה
וקורא בעיתון.
הוא מריס מבטו
להעיר הערה.
בקולו השקט
הוא מתחיל הברה,
ופחאום -
דום ודממה ו
זה לא ייתכן ו אבל -
עובדה.

החלל הזה
בצלליה של דמותו -
החלל הזה
והדהוד של קולו
כחלל של דמותו.
"חללי מלחמה".
כך אומרים בסיגרה.
חללים-חרירים בריקמת האומה -
אבל תהום ו
נחיי משפחה.
העובדה היא עובדה. וזה לא ייתכן.

שירים לזכרו של אהק יואל ז"ל

מוחו של צעיר,

זה קורה תדיר, ועל כן

זה סביר.

במלחמה כלשכן -

הכל ייתכן.

צריך להסלים, להיות הגיוני.

"סָה לְוִי - סָה לְוִי..."

רק עד שנפגע

בקר מבשרך.

עצם מעצמך -

אז לא ייאמן!

הכרק והרעם

ביום הקייצי.

"סָה נֶפֶשׁ לְוִי וְ"

העובדה היא עובדה. וזה לא ייתכן.

הוא ישנו אי-טם,

והוא מת לעולם.

הוא נמצא בצפון.

בתפקיד, נציגון,

בעזה, בדרום.

הוא בחו"ל, בבקעה,

הוא עסוק, הוא נסע -

הוא יבוא!

אך הוא מת לעולם.

"הוא נפל", כך אומרים,

הוא נפגע ונפל - רק נפל!

אבל

הוא מת לעולם.

איך נעלמו החיים בעיצומם!

שירים לזכרו של אהק יואל ז"ל

ויווה איטליה.

ונציה.

עיר שקטה, ונציה.

רחובות של מים.

תפארת בלויה

שוקעת לאיטה.

הרכה סבלנוח

לים של ונציה.

אנשים נחמדים בונציה,

והמוזן חיירים.

נכרי וזר,

מוקף המונים,

התבוננתי בכיכר סן מרקו,

וחשבתי

על דבר אחר.

שירים לזכרו של אהק יואל ז"ל

שוב ושוב,
מעומק הלב,
אני אומר,
ויווה איטליה ?
בכיכר מול הדגאומו,
מוקף המונים,
עמדתי והחפעלתי,
השתוממתי והתאבלתי
על בני שנפל
במלחמת לבנון.

פירנצה העתיקה.
ארמונות כבדים.
כנסיות ענק.
מחסני פאר
של פאר האמנות
ואמנות של פאר -
והרבה אופנועים רועשים.
אנשים נחמדים בפירנצה
והרבה חיירים.

מכתבים שכתב אהרן יואל ז"ל

27.5.67

אהרן יואל ז"ל

בשירות פעיל

השולח

459999

מס' אישי

ש"ד

דרום

מס' ש"ד

מס' משפחה

מס' דואר צבאי

מס' דואר צבאי

אהרן יואל ז"ל

הודעות מכתבים / ימינו ותנודת רישוי - רישוי הדפסה והפצה

כשר מרד לקח אהרן

אהרן יואל ז"ל

אהרן יואל ז"ל

אהרן יואל ז"ל

אהרן יואל ז"ל

אהרן יואל ז"ל

אהרן יואל ז"ל

רישוי כחוב סטמפונות והכרזות

אהרן יואל ז"ל

אכתביתן חומים למסכתו של זהק יואל ז"ל

4.7.82

ספר

מאמרים על חומי אלון ואלון היקרים!

אתכם בצניכם על מות יקירכם יואל
קשה מאוד זתם כי אין אלם זבטא
אל הרק, נשגם קרב ואלק איננו על
יק זאל נוסף ונאמר כי כל שהיה בו היה
היה אלף אלף בים ובסבת
יהי ככל הרק.

ולה צביקה (הילדים)

אוסף פצאל.